

Bir psikopat yetiştirmenin 12 altın kuralı

Zor değil. ABD Houston Polis Departmanı, 12 maddede özetlemiş hadiseyi. Ve el ilanı olarak dağıtmış. Buyurun yararlanın...

- 1) Bebeklikten çocuğunuza istediği her şeyi vermeye başlayın. Böylece çocuğunuz, büyüdüğü zaman, dünyanın ona geçim ve yaşam borçlu olduğunu düşünecektir.
- 2) Kötü sözler kullanmaya başladığı zaman gülün. Böylece kendisinin şirin olduğunu düşünecektir.
- 3) Ona kendini geliştirmek için hiçbir bilgi ve alan sunmayın. Ondan sonra, 21 yaşına gelince “hadi kendi kararlarını kendin ver” deyin.
- 4) Sakın “hatalı” kelimesini kullanmayın. Aman, sonra ileride suçluluk duygusu filan geliştirebilir. Böylece çocuğunuz ileri hayatında, tutuklandığı zaman, toplumun hep ona “karşı” olduğunu ve haksız yere yargılandığını düşünmesini öğrenecektir.
- 5) Yere attığı her şeyi arkasından siz toparlayın. Onun için her şeyi siz yapın ki suçu başkalarına atmak konusunda ustalaşsın.
- 6) Komşulara, öğretmenlere ve polislere karşı hep onun tarafını tutun. Unutmayın, hepsi çocuğunuza karşı “ön yargılı”.
- 7) Çocuğunuzun önünde bol miktarda tartışın. Böylece, aileniz bir gün parçalandığında üzülmez.
- 8) Çocuğunuza istediği kadar harcaması için para verin. Para kazanmanın ne olduğunu öğrenmesine izin vermeyin.
- 9) Yemek, içecek ve konfor konusunda her ihtiyacını karşılayın. Onun her türlü arzusunu tatmin edin. Böylece kendi istemlerine ulaşmak için uğraşması gerektiğini hiç öğrenmesin.

10) Eline geçirebildiği her basılı kaynağı ve her türlü müziği dinlemesine izin verin. Bir yandan zihni çöple beslenirken, siz çatal bıçaklarının ve kullandığı bardakların temiz olmasına dikkat edin.

11) Başı gerçek bir belaya girdiği zaman, kendinizden şu sözleri söyleyerek özür dilemeyi unutmayın: “Onunla zaten hiçbir zaman ne yapacağımı bilemedim.”

12) Kendinizi üzüntü dolu bir hayata hazırlayın. Büyük ihtimalle yaşayacaksınız.

Aaa! Ne kadar tanıdık değil mi?

Ben bu metni okuyunca ilk olarak “Aha! Bizim Türk usulü çocuk yetiştirmeden söz ediyor!” dedim. Arkadaşımla güldük hatta. Sonra psikolog olan arkadaşım “aslında mevcut şiddet ortamını açıklamıyor mu sence?” dedi. Tekrar okuyunca evet dedim. Bal gibi de açıklıyor.

Nicedir çocuklu arkadaşlarıma gidemiyorum. Aslında şöyle söylemem daha doğru: Bir arkadaşım çocuk sahibi oldukça sonra ben artık onlarla görüşemiyorum.

Daha bugüne kadar bir kere bile çocuklu bir ortamda huzur dolu bir saat geçirmedim. Çocuklarımız akla ziyan bir şımarıklık ve küstahlıkla yetiştiriliyor. Şimdiye kadar gittiğim bir evde bana “merhaba” veya “hoş geldiniz” diyebilen sadece iki çocuğa rastladım. Ben daha çok yüzüme karşı ve nedense sağır olduğumu düşünüp “anne kim bu kadın?” “bu niye burada?” “oturup bununla sohbet etmeyi düşünmüyorsun değil mi?” diyen çocuklarla karşılaştım.

Houston Polisinin listelediği bu 12 maddeye yeniden bakmanızı rica edeceğim. Sadece küstah ve sevimsiz bir çocuk değil, aynı zamanda bir gün “suçlu” olabilecek bir çocuk da yetiştiriyor olabilirsiniz. İfrat ve tefrit arasına bir yerlerde olun.

Kaynak : Mutlu Tönbekici